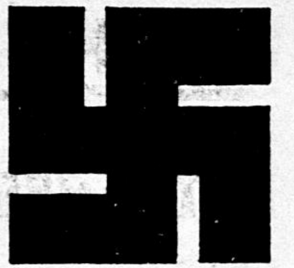
HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 20 VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA 1933

TORSTAI LOKAKUUN 26 P:NÄ

"Työmiehen hyvä"

Nykyisessä vihan ja rakkauden, intohimon ja lamaannuksen korkeassa ristiaallokossa on sangen vaikea löytää totuutta. Se on vaikea valistuneelle, vielä vaikeampi se on sille, joka on jäänyt vähemmälle kehitykselle. Me tiedämme, mitenkä kansalaistemme ajatukset käyvät ristiin ja toisiaan vastaan. Ja oikea toimipohja on vielä kaukana viisaallekin. Mitenkä voi silloin ajatella, että yksinkertainen työmies olisi löytänyt itselleen asenteen, joka olisi hänelle henkilökohtaisesti oikea ja sitä paitsi kansakunnan kokonaisuutta ajatellen kestävä.

Työmiehen parasta on maassamme ajettu kymmeniä vuosia, sitä ovat ajaneet meidän sosialidemokraattimme muka itseoikeutettuina, sitä ovat harrastaneet kaikki muutkin puolueemme, mutta me tiedämme tuloksen. Lieneekö koskaan aikaisemmin työmiehen asema ollut niin heikko kuin nykyään. Tähänastiset työmiehen parastaajavat ryhmät ovat voineet sitä tehdä (jos siinä nyt yleensä on jotain positiivista onnistuttu tekemään) vain hyvinä aikoina, suotuisissa olosuhteissa, mutta sikäli kun ilmaantuu sellainen n. k. »maailmanpula» kuin nykyään, niin työmiehen hyväntekijät ovat olleet avuttomia. Työmies on jätetty oman onnensa nojaan. Kohautellaan vain olkapäitä, pula on yleismaailmallinen, ei voi auttaa, ennen kuin tilanne paranee.

Tämä jos mikä on surkea avuttomuuden tunnustus. Se parhaiten todistaa, *että tähänastisilla asianajajilla ei ole ollut mitään mahdollisuutta ajaa työmiehen parasta.* Se kaikki johtuu siitä, *että perusta, jolla sitä on ajettu, on ollut väärä,* joten tulokset ovat väkistenkin olleet heikkoja.

Työmiehen hyvää on koetettu löytää meillä etupäässä kansainvälisyyden pohjalla käyttäen vihaa ja intohimoja välineinä, jotta juopa on saatu syntymään eri kansanluokkiemme kesken ja siten työmiehen huomaamatta asian nurinkurisuutta on voitu häntä ruokkia kansainvälisyyden mitään auttamattomilla aatteilla.

Samoin on eräitten toisten puolueitten taholta silloin tällöin sanottu ajetun työntekijän hyvää, mutta siinä ovat silloin kysymyksessä pikkukorjaukset, jotka eivät pysty auttamaan työmiestä nykytilanteessa.

Se, ettei työmiehen parasta ole pystytty ajamaan, on vallan luonnollista. Nykyinen järjestelmä, joka perustuu väärille edellytyksille, ei voi auttaa työmiestä, enemmän kuin muitakaan luovan työn tekijöitä. Toisen hyvää ei saa rakentaa sille pohjalle, että toinen kärsii. Kaikki meidän puolueemme tahtovat korjata ryhmiensä asemaa, ottamalla toiselta, niin myös työmiehen hyvän ajajat ovat aina rakentaneet työnsä siihen, että tahdotaan riistää toiselta ja antaa toiselle. Tällä tavalla eivät koskaan voi juovat hävitä eri kansanluokkien välillä, vaan viha ja intohimot tulevat jatkumaan, ja kansamme eheys jää ainiaaksi vain kauniiksi haaveeksi.

Järjestelmä, joka tuottaa etua vain muutamille johtajille, pienelle ryhmälle, johon työväenkin asianajajat poikkeuksetta kuuluvat, ei voi ruokkia työmiestä muuten, kuin *antamalla työmiehelle leivän asemasta vihaa ja intohimoja toisia kansalaisia vastaan.*

Meillä on näinä päivinä julkisuudessa taas »ajettu työmiehen parasta». On laadittu lakialoitteita, joitten pitäisi koitua työmiehelle hyväksi. On lyöty rintoihin, »näin me työmiehen hyvää ajamme». Työmiehen hyvästä on tehty vain helppohintainen mainosväline, jolla oma minä tahdotaan nostaa ja korottaa. Se on sitä tavallista puolueitten taktiikkaa.

Me tiedämme varmasti, että mainitulla suunnitellulla lailla ei voi työmiehen asemaa parantaa, vaan että *se toteutettuna koituisi työmiehelle vahingoksi hyödyttämällä vain niitä, jotka ennestäänkin nauttivat nykytilanteesta.*

Jos nyt vastoin kaikkia odotuksia (»todennäköisesti myöskin vastoin aloitteentekijäin tarkoituksia») laki hyväksyttäisiin ja pantaisiin käytäntöön, niin siitä olisi varmaan ainakin se hyöty, *että kansalaisten silmät avautuisivat näkemään, ettei entisellä pohjalla ole »työmiehen hyvä» löydettävissä.* Ja myöskin aloitteentekijäryhmän suuret joukot heräisivät tajuamaan, ettei paljaalla taktikoinnilla voi kauankaan asioita ajaa. Todennäköisesti se herättäisi kansamme laajat massat (puoluejohtajiin nähden toive lienee turha) ja eritoten työmiehet näkemään, millä pohjalla heidän etuansa voidaan ajaa.

Työmiehen hyvän ajajana eivät voi olla muut kuin työmiehet itse. Vasta sellainen järjestelmä, jossa asianomaiset itse voivat vaikuttaa jatkuvasti asiain kulkuun ja jossa työmiesten edustajat ovat alati vastuussa ja silmälläpidon alaisia työväelle itselleen, voi taata sen, että työmiehen asema korjaantuu niin, että se kestää suuremmatkin myrskyt. Vasta sellainen systeemi, jonka avulla voidaan ajaa työmiehen asiaa alamittaisissakin oloissa ja joka ei jää avuttomaksi silloinkaan, kun yleinen tilanne on vaikea, vaan sitä huolimatta toimii työmiehen asian auttamiseksi, sellainen järjestelmä vasta takaa »työmiehen hyvän» jatkuvan menestyksellisen ajamisen.

Mutta työmiehenkään hyvää ei voi ajaa erillisenä, irrallisena muista luovan työn tekijöistä, vaan ehdottomasti täytyy kaikkien kansalaisten elinedut ratkaista yhteistoiminnassa rinnan toisten kanssa.

Koko Suomen työtätekevä kansa muodostaa *elimellisen kokonaisuuden, jossa täytyy ratkoa kunkin ryhmän elinedut saman johdon alaisena kokonaisuuden edun pohjalla.* Minkään ryhmään etujen yksipuolista ajamista ei voi eikä saa ajaa kokonaisuuden kustannuksella. Ei myöskään se osa kansaa, joka mahdollisesti on ollut sorrettu, voi vaatia, että se *nostetaan vuorostaan kunniapaikalle toisen kansanosan kustannuksella.* Kaikkien kansalaisten täytyy ymmärtää, että vain kokonaisuuden pohjalla voidaan asiat ratkoa koko kansan parhaaksi.

SKJ on luonut tässä suhteessa oman järjestelmänsä, joka muodostaa elimellisen kokonaisuuden, jossa jokainen voi ja jokainen saa omat elinetuvaatimuksensa kokonaisuuden pohjalla kuuluviin. Järjestelmää on jo alettu toteuttaa SKJ:n riveissä, joissa nykyisin on jäseniä yhteistoiminnassa kaikista kansankerroksista taistelemassa samojen päämäärien puolesta.

Ammattikuntaryhmäjärjestelmästämme, johon kaikki kansalaispiirimme voidaan sisällyttää elinetujaan vaatimaan, on jo lehdessämme ollut kirjoituksia ja tulemme sitä vielä jatkuvasti kehittämään ja selostamaan.

Työmies, joka puolueitten talutusnuorassa ja marksilaisuuden lumoissa kulkien olet etujasi vuosikymmeniä tuloksetta hakenut, herää näkemään, että Suomen kansa on elimellinen kokonaisuus, jossa vain yhteistoiminnassa ja kokonaisuuden pohjalla voidaan löytää myöskin »työmiehen hyvä» ja että työmiehen elinetuja voivat huoltaa vain työmiehet itse!

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

Suurkokous Turussa

23. 10. 33.

Vihellyskonsertti syntyi,

kun juutalaisystävä keskustelun aikana yritti pitää puolustuspuheen ystäviensä puolesta. Mutta sittenpä yleisö oli riemuissaan kun johtajamme antoi tälle juutalaisuuden liehakoitsijalle mitä kuuluu ja kuka käskee.

Kokoukseen oli saapunut yli 600 henkilöä ja oli siis Turun VPK:n talon sali täynnä kuuntelijoita. Hyvä merkki siitä, että SKJ:n Turun alue ja varsinkin *aluevartija Rosenkvist* olivat tehneet hyvän valmistustyön. Sitä reittiä vain eteenpäin taistelussa! Kokouksen avasi aluevartija Rosenkvist, joka puheessaan viittasi siihen, että jokaisen Suomen kansalaisen nyt on päätettävä haluaako hän ottaa osaa taisteluun tämän maan tulevaisuuden ja onnen puolesta. Merkkinä siitä, että kansa todellaankin huomaa, että on ryhdyttävä taisteluun, on myöskin se seikka, että tähän kokoukseen oli saapunut niin runsaasti yleisöä. Tämän jälkeen *johtajamme Kalsta* suuripiirteisessä puheessaan selitti ne epäkohdat, jotka ovat saattaneet Suomen Kansan Järjestön ottamaan osaa Suomen poliittiseen elämään. Emme taistele *puoluejäseniä* vaan *puoluepomoja* vastaan, jotka yhä edelleen pitävät vanhasta järjestelmästä kiinni, vaikka ovat sen epäpätevyyden huomanneet. Ainoa tie parempaan tulevaisuuteen on kansamme herättäminen ja johtaminen korporatiiviseen valtiomuotoon, missä puolue- ja luokkaviha on poiseliminoitu. Johtajamme puheen jälkeen seurasi vilkas keskustelu, jossa muun muassa tämän selostuksen alussa kerrottu välikohtaus sattui.

Väliajan jälkeen puhuivat ruotsiksi *sanomalehtivartija v. Althan* ja *toim.pääll. Lindqvist.* Edellämainittu puhuja kuvaili, kuinka suurrahamahti pörssikeinottelun kautta nielee tuottavan työn tulokset, ja kuinka meidänkin pieni sänmaamme viime vuonna maksoi 600 milj. korkoja tälle maailman todelliselle haltijalle. Toim.päällikkö Lindqvist kuvaili, kuinka kansallissosialistiset taistelijat kaikkialla maailmassa ovat valmiit uhraamaan kaikkensa aatteensa puolesta, suuren aatteen puolesta.

Kaikki puhujat saivat suosionosoituksia. Sanomalehtien ja kirjallisuuden myynti oli runsasta. Tilaisuudessa soitteli torvisoittokunta.

Kansalaiset vanhassa Aurakaupungissa nousevat taistoon!

Herää Suomi!

Arpajaisrintamalta.

Mitäkö kuuluu? Kummia kuuluu!

Kuten muistamme tuhahti SKJ:n johdon ja meidän muittenkin kuolevaisten päähän tuuma pistää arpajaiset pystyyn. Mitäpäs muuta kuin tuumasta toimeen — tehtiin päätös, kiertokirjeet ympäri Suomen. Sana levisi kuin kulovalkea, se synnytti joka puolella sellaisen käymistilan aikaan, että varjele luoja. Nyt on kulunut runsas kuukausi siitä, kun tämä arpajaistohina alkoi ja ihmeitä se kansan karttuisa käsi näyttää aikaan saavan. Tyhjästä touhuun lähdettiin ja nyt, kun astuu arpajaistoimiston kansliaan Fredrikinkadun 34:jään, näkee hyllyt notkumassa tavaraa ja kaikki tavara käypää sekä kunnollista. Siellä sähkötarpeita, huonekaluja, kirjallisuutta, kultaa ja hopeaa, koristus-, kaunistus- ja vaatetustarpeita jos vaikka minkämoista. Kysäsimme arpajaistoimiston sielulta, rouva Kalstalta, tässä joku päivä sitten, että tässäkö on kaikki ja miltäs näyttää. — Ei likimainkaan, oli vastaus, pois on noin tuhatkunta lahjakorttia, jotka ovat 5—100:— kpl. Sen lisäksi maaseudun runsaat antimet. Kuopiosta kuulu tulleen oikein suuri lähetys ja monenkirjavaa. Vaasalaiset ovat myöskin varsin runsaasti muistaneet. Jyväskylä on ilmoittanut olevan runsaan »sahrakan» tulossa. Pieni vaatimaton Nurmenpään tukikohta Nurmijärveltä lähetti kokonaisen autolastillisen lahjoja. Helsingissä on 4 ja 12 alue paraiten kunnostautunut lahjojen keruussa. Pitkän matkan neljänumeroinen luku näkyi olevan jo menossa voittoluettelossa. Rahaa kuuluu olevan kokoontunut muutama tuhat myöskin, jotta marraskuun 200,000 arvan arpavoitot ne 20,000 kpl. kuuluu kohta melkein olevan koossa. Ja ajatelkaa hyvät Herää Suomen lukijat, ei rahaa ole käytetty penniäkään *kaikki kansan lahjoittamia* — niin kansan käsi on karttuisa», sanotaan ja sitä se on, tämä todistaa sitä, että tässä maassa SKJ omaa jo suuren joukon kansalaisia, jotka tavalla tai toisella tahtovat olla mukana luomassa uutta Suomea, rakentamassa pohjaa sille perustalle jolla uusi, koko kansan edun mukainen talousrakennus voidaan rakentaa.

Mutta liikaa ei ole vielä saatu, kuulemma paljon vielä tarvitaan, vaikka onkin 20,000 voittoa nyt jo kohta koolla, niin tarvitaan 50,000 kpl. kaikkiaan, jotta SKJ:n ystävät ja myötämieliset, muistakaapa lähettää, pienikin lahja kiitollisuudella vastaanotetaan. Osottakaa se Helsinki, Fredrikink. 34, puh. 33 156.

Sitten kun alkaa se suuri myyntitouhu, niin kaikki voimat silloin liikkeelle, kaikki markat silloin SKJ:n arpajaisten hyväksi. Mutta myynnistä lähemmin ensi lehdessä.

Kansalaiset!

Me taistelemme yhteishyvän, kokonaisuuden edun puolesta. Me tahdomme poistaa rahavallan valtiona valtiossa, me tahdomme kohottaa työtätekevät, asettaa työn kunniaan.

Ammattiryhmitys alotettu SKJ:ssä

Jo pitemmän aikaa on SKJ suunnitellut ammattikuntaryhmityksen alkuunpanoa ohjelmansa mukaisesti. Nyttemmin on ensimmäinen elineturyhmä ryhtynyt Helsingissä työskentelemään, nimittäin *»Rakennustyöntekijäin ammattiryhmä»*. Ryhmässä on nyt jo 40 jäsentä, joista suurin osa on SKJ:n jäseniä.

Ammattiryhmän luottamusmiehenä työskentelee muurari *K. Kataja.* Ryhmä on ajateltu jakautuvaksi pienempiin rakennusalan eri ryhmiin s. t. s. muurarit, betonimiehet y. m., jotka sitten yhteisesti muodostavat Rakennustyöntekijäin ammattiryhmän.

Mikäli olemme kuulleet, niin pienempiä työurakoitakin on ammattiryhmä jo saanut ja suoritanut ja kuuluu paraillaankin olevan muutamia uusia tarjouksia laskettavana.

Ammattiryhmän luottamusmies on varmimmin tavattavissa järjestön piirihuoneistossa E. Makasiinink. 6 maanantaisin klo 18—20 tai puhelimella 24 100. Toivottavasti järjestön myötämieliset jäsenet muistavat omaa ammattiryhmää antamalla ja toimittamalla työsuorituksia.

Onnea vaan uudelle talousjärjestelmämme ensimmäiselle tulokkaalle.

Puhetilaisuus Hämeenkylässä.

Sunnuntaina 22/10 kävivät aluevartijat Kari, Perttunen ja rahastaja Falk Hämeenkylässä Tavastkullan kartanossa, jossa kartanonomistaja, kauppaneuvos Pelin oli ystävällisesti antanut huoneen käytettäväksi kokousta varten. Kun kokous alkoi voitiin todeta huoneen olevan aivan täynnä kansalaisia, jotka olivat tulleet perehtymään aatteeseemme. Käytiin heti reippaasti asiaan käsiksi, ensiksi puhui aluevartija Perttunen nykyisestä järjestelmästä ja sen puutteista yleensä sekä järjestömme päämääristä ja taistelusta, tämän jälkeen puhui aluevartija Kari käsitellen erikoisesti nykyistä rahataloutta ja korko-orjuutta sekä painostaen kuinka niin työnantaja sekä työntekijä ovat saman kirouksen kourissa. Se kirous on rahamahti, puheissa esille tulleet tosiasiat näkyivät vetävän monen kuulijan kasvot hyvin vakaviksi ja mietteliäiksi. Kun sitten esitelmien jälkeen tarjottiin tilaisuus tekemään vastaväitteitä, ei kukaan ilmoittaunut halukkaaksi. Jätimme paikkakunnan luvaten tehdä sinne pian uudestaan tervehdyksellä, ja toivoen, että kylvömme olisi langennut hyvään maahan. Lopuksi tahdomme vielä kiittää kauppaneuvos Pelinia myötätunnosta asiamme kohtaan, samoin toivotamme hyvää työonnea tukivartija Aholalle, järjestömme paikalliselle tukivartijalle.

Professori Cajander nykyistä tilannetta „valaisemassa".

Kalstalaisiakin jo muistettu.

Käsiimme on sattumalta joutunut 88 sivun laajuinen ja 10 markan hintainen kirjanen, jonka kannessa on samalla sekä vaativa että kiinnostava nimi: Kansamme suuri kysymys. Kiinnostusta on omiansa lisäämään se, että kirjasen on kirjoittanut poliittisessa, yhteiskunnallisessa, tieteellisessä y. m. elämässämme hyvin tunnettu henkilö, professori A. K. Cajander. Esipuheen päiväyksestä päättäen on kyseellinen teos nähnyt päivänvalon viime elokuun loppupuolella, ja on sen kustantajaksi ilmoitettu kansallisen edistyspuolueen puoluetoimikunta.

Lähempi tutustuminen kirjaseen vaikuttaa kuitenkin melko lailla lukijan uteliaisuutta viilentävästi. Käy näet selville, että kirjanen onkin vain agitaatioesitelmien kokoelma, johonka kirjoittaja on koonnut — lisäillen ja todennäköisesti parannellen — ne ajatukset niistä puheista, jotka hän viime valtiollisten vaalien edellä eri tilaisuuksissa, joitten kuulijakunnan runsaslukuisuutta ei ilmoiteta, on pitänyt, sekä erinäisistä silloin julkaisemistaan sanomalehtikirjoituksista, osaksi huomioonottaen myös pari kansallisen edistyspuolueen vaalilehdessä ollutta kirjoitusta. Tekijä huomauttaa, että käsitellyt asiat ovat laajakantoisia ja että ne jokainen erikseen olisivat vaatineet paljon enemmän yksityiskohtiin ja lähteisiin syventymistä, kuin mihin hänellä on ollut tilaisuus. Tällaiset varaukset osoittavat kyllä kirjoittajan rehellisyyttä, mutta eivät missään tapauksessa sitä tieteellistä, tuskinpa asiallista, tarkkuutta, jota Cajanderin asemassa olevalta mieheltä olisi täysi syy odottaa. Vaikka kirjoittaja esittääkin ajatuksensa »ilman vaatimuksia», on hän kuitenkin sitä mieltä, että nuo ajatukset yhteen koottuina vähäiseltä osaltaan ehkä voisivat »valaista tilannetta sekä helpoittaa pääsyä selvemmille vesille».

Meillä ei ole tilaisuutta eikä halua — ei ainakaan vielä tässä yhteydessä — kajota yksityiskohdittain tähän tavallaan koko n. s. laillisuusrintaman tympäisevän omahyväiseen, nykyistä järjestelmää kehuvaan ja parlamentarismia palvovaan julistukseen, jossa läpikäyvänä lankana on se, että nykyinen tilanne, varsinkin pienin parannuksin, on paras mahdollinen, olipa sitten kysymys joko valtiollisista, yhteiskunnallisista tai taloudellisista asioista. Lainalaisen yhteiskunnan ja kansanvaltaisen valtiojärjestyksen, vaikka nämä usein ovatkin muodostuneet ainoastaan harvain vallan ja ennen kaikkea rahamahdin tukijoiksi, katsoo Cajanderkin siksi pohjaksi, jolle Suomen tulevaisuus on rakennettava. Kirjoittajalle ei näytä selvinneen, ettei pelkästään näitten kulmakivien varaan— ei edes esivallan miekan turvin, voida mitään pysyväistä rakennusta luoda. Niitten esittäminenkin, jos kehityksen kulku ja rakentajien minimaalisimmatkin elämänehdot jätetään yhä edelleen huomioonottamatta, jää ajaneloon pelkäksi; suorastaan tyhjänpäiväiseksi fraseologiaksi, joka ei suinkaan pysty valaisemaan tilannetta eikä helpoittamaan »pääsyä selvemmille vesille».

Cajanderin kirjanen on eräässä suhteessa — se myönnettäköön — aivan tavallisuudesta poikkeava. Siinä näet kiinnitetään huomiota meidänkin liikkeeseemme, s. o. Suomen Kansan Järjestöön, joka on — pieniä nälvimisiä lukuunottamatta — yritetty vaikenemalla tappaa. Maininta on tosin lyhyt ja yliolkainen, mutta antaa sittenkin aiheen muutamiin asiallisiin huomautuksiin. Kappaleeseen »Kumousliikkeet meillä» on Cajander sovittanut seuraavat lausejaksot:

»Tätänykyä sisäisissä oloissamme lainalaista yhteiskuntajärjestystämme uhkaa vaara ensisijassa fascismin taholta.

Fascismi laajemmassa merkityksessä esiintyy meillä useassa eri muodossa, joista mainittakoon vain kalstalaisuus sekä n. s. isänmaallinen kansanliike. Kalstalaisuus on tosin saavuttanut melkoista kannatusta varsinkin pääkaupungissa, toimeentulonsa menettäneen nuoren väen, kokemattomien poikasten y. m. keskuudessa, mutta miksikään varsinaiseksi vaaraksi yhteiskunnalle se ei semmoisenaan hevin voi kehittyä, mikäli se vierasmaisine tunnusmerkkeineen ei ryhdy muutoinkin käymään vieraan maan asioilla. Mutta ratkaisevissa tilanteissa se mahdollisesti voi esiintyä n. s. isänmaallisen kansanliikkeen apuvoimana lainalaista yhteiskuntaa vastaan.»

Huomautamme ensi aluksi, ettei edellä olevissa lauseissa esiintyvä sanonta ole ainakaan selvyydellä pilattu. Ja toiseksi: Ainakin kirjasen tämä kohta olisi vaatinut edes hivenen »yksityiskohtiin ja lähteisiin syventymistä». Meidän tehtävänämme ei ole puhua yleensä fascismin puolesta, vaikka edellä lainattu antaisi siihenkin perin kiitollisen aiheen, ja mitä taas isänmaalliseen kansanliikkeeseen tulee, niin hoitanee se — sikäli mikäli — omat asiansa. Mutta niihin kohtiin, joissa kirjoittajan käsitys eritoten kalstalaisuudesta ilmenee, on meillä syytä kajota.

Se, että SKJ on saavuttanut melkoista kannatusta varsinkin pääkaupungissa, pitää kyllä paikkansa. Ja jos arvoisa kirjoittaja on vaivautunut seuraamaan Herää Suomi-lehteä, niin voi hän lisäksi helposti todeta, että liikkeemme on saavuttanut huomattavaa jalansijaa muissakin kaupungeissa sekä maaseudulla. Cajanderin huomautus järjestömme jäsenistöstä, t. s. että kannatus rajoittuisi toimeentulonsa menettäneen nuoren väen ja kokemattomien poikasten keskuuteen, on sekä halpamainen että naivi. Tälläkin tahdotaan SKJ leimata jonkinlaiseksi työttömien yhteenliittymäksi. On kyllä totta, että riveihimme kuuluu työttömiä ja hyvin vähän lienee meikäläisten joukossa sellaisia, joilla on niin monta virkaa ja tulolähteitä kuin professori Cajanderilla, mutta yhtä paikkansa pitävä on se, että juuri se järjestelmä, jonka kannattajiin Cajanderkin kuuluu, lisää viikko viikolta »toimeentulonsa menettäneitten» lukumäärää, vieläpä edistysmielistenkin keskuudessa. *Me emme pidä köyhyyttä rikoksena.* Päinvastoin katsomme maamme tulevaisuudelle eduksi, että työttömilläkin on niin paljon ambitsionia jäljellä, että he — usein personalliset kysymyksensä ja raskaat taloudelliset kärsimyksensä sekä saamansa häväistykset unohtaen — tahtovat mieluummin kantaa kortensa *kokonaisuuden hyväksi* kuin työskennellä esim. kaikenkarvaisten kansainvälisten ryhmien shakkinappuloina.

Puheet liikkeemme aiheuttamasta vaarasta yhteiskunnalle ja »käymisestä vieraan maan asioilla» osoittavat selvästi, *ettei Cajander ole katsonut vaivakseen perehtyä edes SKJ:n perusajatuksiin.* Ennenkuin hän tämän suvaitsee tehdä, tahdomme vain huomauttaa, että järjestömme ehdottomana vaatimuksena on m. m., että kulttuurimme sekä koko talouselämämme on rakennettava *kansalliselle pohjalle.*

JÄSJESTÖN TYÖMAILTA

(Jatk. 1. sivulta).

Kaksi kokousta

pidettiin sunnuntaina t.k. 22 pnä Karjaalla Vanhan Apteekin talossa. Suomenkieliseen kokoukseen klo 17 oli saapunut n. 25 kansalaista, jotka mielenkiinnolla kuuntelivat tukiv. Partasen esitelmää työttömyyskysymyksestä. Puhuja selitti, kuinka nykyinen vallassa oleva järjestelmä ei kykene poistamaan vallitsevaa nälkää ja kurjuutta, yhtä vähän kuin samaa järjestelmää palvova marksilainen puoluekaan voi hankkia työväestölle parempia elinehtoja.

Aluevartija Jansson, joka oli avannut kokouksen, johti sittemmin vilkasta keskustelua.

Ruotsinkielisen kokouksen klo 19 avasi aluevart. Jansson. Tähän tilaisuuteen oli saapunut n. 40 henkilöä. Järjestön toimistopäällikkö Lindqvist esitelmöi kansallissosialismin voittokulusta ympäri maailmaa. Lopuksi puhuja huomautti, että kohtalo on määrännyt kansamme taistelukansaksi. Sen todistaa historia m. m. sillä, että esi-isämme ottivat osaa taisteluun uuden maailmankatsomuksen puolesta jo Lutherin aikoina. Niin on nytkin kansamme otettava osaa taisteluun uuden, kansallissosialistisen maailmankatsomuksen puolesta viemiseen. Pääesitelmän piti aluevartija Jansson, joka kuvaili puolueitten kirousta Suomen kansalle. Niiden itsekkyyden kautta kansalaiset ovat karsinoidut puolueihin, »punaisiin» ja »valkoisiin», kieliryhmiin, meillä on »herroja» ja »työmiehiä» ja kaikki taistelevat toisiaan vastaan. Ainoa tie tästä umpikujasta on taistella Suomen Kansan Järjestön merkeissä kansan eheyttämisen puolesta. Lopuksi oli vilkasta keskustelua ja sanomalehtiä ja kirjallisuutta myytiin runsaasti.

Karjaa Herää.

Kokous ja juhla Nurmijärvellä.

Nurmijärven Nummenpään tukikohta oli järjestänyt 22. 10. yleisen kokouksen raittiusseuran talolle. Helsingistä saapui tilaisuuteen noin parikymmentä jäsentämme linja-autolla. Kokouksessa puhui vartija Säde kansallisvaltiosta, kuinka valtion toiminnan pitäisi koitua koko Suomen kansan hyväksi eikä niinkuin nykyään, vain pienen ryhmän hyödyksi kokonaisuuden kustannuksella, kuinka meidän on saatava valtakunnan johtoon tosi suomalaisia, eikä niinkuin nykyään etupäässä kansainvälisen suunnan miehiä ja niitä vielä pahempi vapaamuurareita. Nurmijärvelläkin jo opitaan ymmärtämään sananlaskua »sitä kuusta kuuleminen jonka juurella asunto».

Tämän jälkeen vartija Alfthan ansiokkaasti ja selvästi selosti korkokysymystä käyttäen apunaan graafillisia taulukoita, joista varmaan jokainen kuulija tuli havainnollisesti näkemään, mitä on korko-orjuus ja mitä keinoja juutalaiset ovat käyttäneet päästessään maailman rahapääoman omistajiksi sekä mitä on ylivaltiollinen rahamahti. Meidän on taistellaksemme itsemme ja kansamme vapaaksi tuosta pahasta, saatava mukaan koko Suomen kansa.

Kun vielä vartija Loikkanen oli selostanut, kuinka puoluekirot raastavat tätä kansaa, joka etsii ulospäästyä siitä kaaoksesta, mihin olemme joutuneet sekä kuinka SKJ on juuri se järjestö, jonka ohjelma ja aate toteutettuna päästää meidät tuosta pahasta.

Niin olikin sisältörikas, selvän kuvan tilanteesta antanut kokous päättynyt. Monessa sydämessä heräsi kaipuu liittyä taistelemaan kokonaisen, eheän Suomen puolesta.

Illalla oli samassa paikassa iltamat, jossa jäsenemme ja kannattajamme esittivät Porrassalmella-nimisen näytelmäkappaleen. Sisältö antoi aihetta mietiskelyyn. Silloin pettivät johtajat, ei horjunut kansa. Onko tilanne nyt parempi? Lopuksi kiitämme kaikkia niin kuulijoita kuin toimihenkilöitäkin ja toivotamme nopeaa heräämistä koko pitäjässä.

Herää Suomi!

Perheillat.

Ne Helsingin piirin alueitten jatkuvat perheillat, joita on vietetty ja tullaan edelleen viettämään jatkuvasti joka keskiviikko, lauantai ja sunnuntai-ilta piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6, ovat tulleet oikein tositoverillisiksi ja rattoisiksi illanvietoiksi, ei ole enää, kuten ennen, tanssi pääasia; kokoavaa ja valistavaa ohjelmaa on ilmestynyt joka iltaan, puheita on jokseenkin ollut viime aikoina 3—4 kpl. ja sen lisäksi muuta ohjelmaa mitä milloinkin, yksi toistaan veikeämpää.

Jälleen ensi lauantaina t. k. 28 p:nä järjestää illanvieton 12 alue, sunnuntaina t. k. 29 p. on 11 alue ja keskiviikkona marrask. 1 p. esiintyy 6 alue toimitsijana. Mikäli olemme kuulleet on kaikilla valmista ja vaihtelevaa, jotta järjestön jäsenet, jos heillä on illan kuluttamispaikasta puute, ohjatkoot näinä iltoina aina askeleensa E. Makasiininkatu 6:teen, missään ei sen rattoisampaa ja hauskempaa iltaa saada kuin siellä. Terve vain! Näkemiin!

Yleisiä kokouksia

piirihuoneistossa E. Makasiinink. 6. Kokouksia pitävät seuraavat alueet seuraavina päivinä:

Tiistaina		Perjantaina	
24. 10.	1 alue	27. 10.	4 alue
31. 10.	6 »	3. 11.	7 »
7. 11.	11 »	10. 11.	14 »
14. 11.	1 »	17. 11.	4 »
21. 11.	6 »	24. 11.	7 »
28. 11.	11 »	1. 12.	14 »
5. 12.	1 »	8. 12.	4 »
12. 12.	6 »	15. 12.	7 »
19. 12.	11 »	22. 12.	14 »
26. 12.	1 »	29. 12.	4 »

Kokoukset alkavat säännöllisesti kello 19. Kokouksissa on puheita ja keskustelua. Vapaa pääsy.

Talouselämämme „neroja".

Juridiikka heillä astinlautana.

Me saamme nykyisin päivittäin lukea sanomalehdistämme tilastoa siitä, mitenkä se ja se talo on pakkomyyty arvosta, joka vastaa talon veloista 30—50 %. Harvoin nousee hinta siitä korkeammalle. Talon ostajana on tavallisesti ollut aina joku »liikesuuruutena» tuntematon ja on osto tehty perustettavaa uutta yhtiötä varten. Samanlainen näytelmä esiintyy myöskin maaseudulla. Maatiloja pakkohuutokaupataan hintaan, jolla voidaan velkoja tyydyttää vain 20—50 %. Irtaimistoja on samoin myyty aivan polkuhintaan. Onpa kerrottu sellaisiakin tapauksia, että on myyty 4 lehmää 200 markalla, kun eivät naapurit ja paikkakuntalaiset tahtoneet huutaa, niin löytyi eräs rahamies ja liikenero, joka katsoi voivansa tarjota 200 mk. ja sai onnettoman talonpitäjän ainoat lehmät.

Suuremmissa pakkomyynneissä ei useastikaan esiinny julkisesti varsinaiset »liikenerot», vaan heidän palkkaaminaan tavallisesti varatuomarit, jotka päämiehensä puolesta, kun nämä sattuvat olemaan velkojina ja samalla sellaisessa asemassa niin, että heidän saatavansa on varma, hakevat velallisen omaisuuden pakkomyyntiin ja sysäävät kylmästi kyynärpäät toisten velkojien kylkeen ja ottavat omaisuuden polkuhintaan ja taas on »liikeneron» sädekehä kirkastunut.

Kaupunkikiinteistöjen pakkomyynnessä varsinkin on useasti hakijana joku luottolaitos, joka ei julkisesti näy missään, mutta kiinteimistö ostetaan uutta perustettavaa osakeyhtiötä varten, jonka takana tavallisesti on pankki.

Näin nykyinen järjestelmä tekee toisista kansalaisista juridiikan avulla liikeneroja ja toisista kansalaisista, joitten omaisuus joutuu useasti vain velkojan »saalistushalun» vuoksi pakkomyyntiin, loppuiäksi kunniattomia, koska eivät voi tyydyttää velkojiaan. Näin on moni maanviljelijä, joka vuosikymmeniä on menestyksellä viljellyt sukutaloaan, nykyisen systeemin »suosiollisella myötävaikutuksella» saanut jättää talonsa, samoin on käynyt monelle yritteliäälle työmiehelle, liikemiehelle, teollisuusmiehelle. Kaikki ovat he saaneet jättää joko oman tai sukunsa luomuksen ja samalla ovat he menettäneet kunniansa ja arvonsa kansaihmistensä silmissä. Äsken vielä he olivat yhteiskunnassa joitain tekijöitä, he olivat viisaita, mutta kun omaisuus meni, niin katosi myös kunnioitus heitä kohtaan.

»Järjestelmä» luo »liikeneroja». Niitten luku tosin vähenee, sillä systeemi tappaa aina silloin tällöin liikeneronkin, mutta ne, jotka jäävät jälelle, loistavat sitä häikäisevämmin.

Näin kulkee maailma menoaan. Luova työ, kansa, yrittäjät kituvat, kärsivät — rahavalta loistaa, synnyttää liikeneroja ja järjestelmän hyödynnauttijat hykertelevät käsiään ja »tilanteen alati helpottuessa» niittävät kunniaa.

Huolimatta siitä, että järjestelmä katkaisee elämänjuoksun monelta sen hyödynnauttijaltakin ja tuottaa vahinkoa rahavallan tukijoille ynnä luottolaitoksillekin sekä loppujen lopuksi vie nämäkin tuhoon, siitä huolimatta sitä pidetään vielä koskemattomana. Se kaiketi johtunee siitä, että ollaan siihen niin totuttu, ettei raaskita siitä luopua eikä jakseta ajatella mitään uutta ja ennen kaikkea sitä, että se vielä voi suunnattomasti hyödyttää järjestelmän päähyödynnauttijoita, jotka antavat pienempien »tekijöitten» sortua ja siksi järjestelmä »saa jatkua».

Jos kaikki se energia, viisaus, jonka talouselämämme johtomiehet ovat käyttäneet nykyisen systeemin heikkouksien parantamiseen ja suorastaan saalistukseen järjestelmän turvin, olisi käytetty ennakkoluulottomasti uusien tietten aukomiseen talouselämän alalla, niin meillä olisi jo ulospääsy tästä umpikujasta näkymässä.

Onkohan liikaa toivoa, että järjestelmän tukipylväät itse, joitten joukossa kieltämättä on kyvykkäitä miehiä, rupeaisivat harrastamaan järjestelmän muutosta. Eikö seuraukset ala jo peloittaa? Vieläkö pitää antaa tilanteen pahentua?

Riippumatta siitä, herääväkö talouselämämme johtomiehet, on Suomen työtätekevän kansan herättävä näkemään puutteet nykyisessä talous- ja poliittisessa elämässämme ja niitten antamien kokemusten perusteella yhdyttävä luomaan uusiin näkemyksiin, uuteen maailmankatsomukseen perustuvaa järjestelmää, joka antaa arvon luovalle työlle, todelliselle yrittäjälle, olkoon hän sitten ruumiillisen tai henkisen työn tekijä ja estää keinottelun ja saalistuksen kansakunnan työllä.

Timanttejako?

Saammeko me tehdä oikein „loistokauppoja".

Päivälehtien tietojen mukaan on eräs norjalainen insinööri tehnyt huomattavia löytöjä kaukana pohjoisessa, jotka tietävät timanttiaiheitten esiintymistä Suomen—Norjan rajalla. Jos hänen ajatuksensa osoittautuvat perustelluiksi, niin voimme olla varmat, että timanttialueita löytyy myös meillä Suomessa.

Tämän johdosta on meillä syytä pitää ajoissa silmämme auki, ettei tässä mahdollisesti tarjoutuvaa tilaisuutta päästä turmelemaan.

Asia on nimittäin niin, että timanttiteollisuus (hionta) ja kauppa on vakavasti kansainvälisen juutalaisyhtymän käsissä, jota johtaa muuan S. Joel. Tämä yhtymä hallitsee muun muassa Etelä-Afriikan suuria timanttialueita, joiden katsotaan olevan rikkaimmat koko maailmassa. Yhtymä pitää keinotekoisesti yllä korkeita hintoja timanttimarkkinoilla, supistamalla tuotantoa. Etelä-Afrikassa löytyy vielä paljon aivan koskemattomia timanttialueita, koska trusti estää niiden käsittelemisen vaikkapa asevoimin, jos niin tarvitaan.

Jos maassamme nyt todella löytyy timantteja, niin todennäköisesti saamme odottaa ulkolaisia tarjouksia niiden käyttämiseksi. Luonnollisesti vetoavat he ammattikokemukseensa ja pääomamahdollisuuksiinsa, jotka ulkolaisilla toimilupa-anojilla ovat huomattavat.

Todellinen tarkoitus tulee kuitenkin olemaan se, että mahdolliset löydöt jäävät käyttämättä epämääräisiksi ajoiksi ja siten estetään hintojen lasku. Mutta meillä on syytä kysyä, olisiko tämä »loistoafääri» maallemme?

Asiamiehet, yhtykää voimakkaaseen lehtemme tilaushankintaan vuodelle 1934. Herää Suomi joka kotiin!

Takaukset ja luottosuhteet.

Uusia tuulahduksia Turun Sanomissa.

Nykyisin vallitsevasta takausjärjestelmästä on sanomalehtien palstoilla näkynyt aina silloin tällöin kirjoituksia. Ne ovat melkein kaikki päätyneet tulokseen, että nykyinen järjestelmä on ainoa mahdollinen, huolimatta siitä, että siinä on vikoja. Asiasta kirjoitti t. k. 20 p:nä Turun Sanomissa nimimerkki »K. D. J. S.», jonka kirjoitus poikkesi paljon siitä, mitä yleensä asiasta on lausuttu. Kirjoituksessa tuotiin oikein esille nykyisen takausjärjestelmän heikkoudet. Takausjärjestelmä on aivan kohtuuton luoton takaajalle, joka tavaravekselitapausta lukuunottamatta on vain takaaja, eikä ansaitse yrityksestä mitään, mutta siitä huolimatta hänelle jää riski ja monessa tapauksessa hän saa »maksaa viulut». Kirjoituksessa jatketaan:

»Tavallisesti katsotaan, että tämä takausmiehen hyväntekeväisyys tulee yksinomaan lainanottajan hyväksi ja saa perustelunsa siitä *tuttavuussuhteesta, mikä vallitsee takaajan ja lainanottajan välillä*. Asiallisesti katsoen tulee takausmiehen uhrautuvaisuus vähintäinkin yhtä paljon *luotonantajan, pankkilaitoksen hyväksi,* johon laitokseen mikään »ystävyyssuhde» häntä ei sido, ja joka harjoittaa lainaustoimintaa puhtaasti liikemäisesti mahdollisimman korkeata liikevoittoa tavoitellen.

Vaikka vallitseva takausjärjestelmä on tarkoitettu suojaamaan luotonantajan etuja, ei järjestelmä kuitenkaan luotonantajankaan kannalta ole vailla huomattavia haittoja. Näistä haitoista on suurin se, että yleisesti vallitseva *takuusysteemi kietoo lopuksi siinä määrässä suuren yleisön,* siis myöskin *pankkien asiakkaat,* verkkoihinsa, että luottolaitoksille käy ylivoimaiseksi arvostella, mitä joku asiakas kestää luottoa, hänen takuumääränsä kun muodostavat »*suuren tuntemattoman*» hänen taloudellisessa asemassaan». (Kurs. meidän).

Ylläolevassa lehti osuu vallan oikeaan. Tämä pankkien kannattama ja ainoana oikeana pitämä järjestelmä vie lopulta siihen, että pankkien vakuudet ovat hyllyvällä perustalla ja jos tätä menoa jatketaan ja nykyinen arvojen lasku saa yhä enenevät mittasuhteet, niin voi piankin tulla aika, jolloin huomataan, että luotot ovat todellisia vakuuksia vailla. Kirjoituksessa mainitaan myöskin täytetakaus samanluontoisena vakuusmuotona samoine vikoineen kuin tavallinen takaus.

Takausjärjestelmä, kuten yllä jo mainittu, pidetään yleensä ylivetoisena. Siitä lehti kirjoittaa:

»Takausjärjestelmä näyttää meillä olevan se ihmeellinen vakuusjärjestelmä, *johon luotetaan,* tekisi mieli sanoa yhtä sokeasti kuin *kaikkia muita vakuusjärjestelmiä epäillään.* Tämän järjestelmän kantokykyyn on luotettu siitä, huolimatta, että monessa tapauksessa, missä sen vahvuutta käytännössä on jouduttu koettelemaan, on osoittautunut, että takausmiesten *sitoumukset* voivat nousta moninkertaisiksi heidän omien pääomiensa määrästä.

Takaussysteemimme merkillistä hallitsevaa asemaa maamme luotonannossa kuvaa erinomaisesti se yleisesti tunnettu seikka, että itse luotonottaja, hänen *kykenevä̈isyytensä ja luotettavaisuutensa tulee tavallisesti* vähemmän kysymykseen luottopyyntöä ratkaistaessa kuin hänen takausmiehensä pätevyys. Ken vain voi saada *kaksi luotettavaa* takausmiestä — samantekevää melkein, kuinka paljon takuissa nämä jo ennestään olivat — hänen kohdaltaan oli luoton myöntäminen ilman muuta selvää.» (Kurs. meidän).

Kirjoituksen lopussa vedetään esille ajatus, että luottoa pitäisi ruveta antamaan yhä enemmän henkilökohtaisen luottamuksen perusteella itse luotonsaajaa kohtaan:

»*Kuinka paljon terveemmälle ja varmemmalle pohjalle kohoaisikaan koko luottotalous maassamme,* jos luottoa, milloin sitä ei myönnetä realivakuutta: s. o. kiinnitystä tai käsipanttia vastaan, *alettaisiin nykyistä paljoa enemmän myöntää puhtaana personaaliluottona pelkästään henkilökohtaisen luottamuksen perustuksella lainanottajaa kohtaan.* Puhumattakaan melkoisesta *lainauskustannusten supistamisesta,* mitä takausten poisjääminen aiheuttaisi, tietäisi tämä sitä suurta etua, että luotonantajien olisi pakko paljoa *suurempaan varovaisuuteen luotonannossa,* kuin mitä nykyisin on asianlaita. Jos lainojen tehokas kysyntä näin painettaisiin terveisiin luonnollisiin uomiinsa, olisi seurauksena, muusta puhumatta, tämän kysynnän *pysyvä supistuminen ja sitä seuraava alempi korkotaso.*» (Kurs. meidän).

Me voimme mielihyvällä yhtyä moneen ajatukseen kirjoituksessa. Kumminkaan kirjoittaja ei jaksa kehittää ajatusta kokonaan uusille urille. Vaikka kirjoittaja esittääkin oikeita arvosteluja takausjärjestelmästä, niin ei hän näe sitä, mikä se on, joka pohjimmaltaan on johtanut tällaiseen takaussysteemiin. Kirjoittaja myöntää vakuuksien heikkouden, mutta uskoo jonkun merkillisen voiman vaikutuksesta taas ennen pitkää arvojen nousevan ja sitä mukaa vakuuksien paranevan. Hän luottaa täydelleen nykyiseen rahatalousjärjestelmään sellaisenaan, kunhan vain saadaan tehdyksi muutamia helpotuksia, kuten esim. korkoon nähden, niin tilanne muuttuu hyväksi jälleen. Hän kirjoittaa:

»Ja jos lainakorko maassa saadaan, kuten pitää, painumaan *maa-, metsä- ja muiden realipääomien tuottaman »luonnollisen» koron lähimaille, tulee maatilojemme antama sijoitusvarmuus nykyisestä suuresti paranemaan.*»

Miksi takausjärjestelmä yleensä on tällaisena säilynyt pankkimaailmassa, siihen on luonnollisesti syynä meidän koko rahatalousjärjestelmämme ja se, että raha on tehty pääasiaksi, keinotteluvälineeksi ja ponnahduslaudaksi valtaan pääsyyn, rahan pitäisi tätä nykyä kaksinkertaistua, moninkertaistua vain rahan vuoksi, sen sijaan, että sen tulisi olla vain maksuväline, välttämätön paha, jota tuotannollinen elämä, luova työ tarvitsevat.

Meidän pankkimiehemme eivät näe mitään muuta, kuin saada vakuuksia vakuuksien päälle ja rahakasat suurenemaan mahdollisimman paljon, sillä vain siten he voivat tyydyttää rahavallan silmittömän saalistus- ja vallanhimon.

Ei ole vielä kenenkään pankkimiehen mieleen juolahtanut, että pankkien oikea tehtävä olisi palvella kansakunnan tuotannollista elämää eikä päinvastoin, kuten nyt, asettaa luova työ itseään palvelemaan.

Silloin kun pankit rupeavat täyttämään niiden oikeata tehtävää, silloin myöskin pankkien johtajilta vaaditaan enemmän. Silloin tulee myöskin heidän pystyä arvostelemaan niitä yrityksiä, mitä he tulevat luotollaan palvelemaan. Pelkkä vakuuksien vaatimus ja vakuuksien kylmä juridinen rahaksi realisointi ei enää riitä, vaan siihen vaaditaan johtajilta vallan toiset näkemykset ja toinen kehitystaso kuin nykyään. Tällöin myöskin lakkaa nykyinen takausjärjestelmä ja sijalle tulevat aivan toiset perusteet, millä luottoa annetaan. Mutta ennen kuin me pääsemme siihen tilanteeseen, täytyy koko kansakunnan talouselämän ja olletikin rahatalouselämän perusteitten täydelleen muuttua.

Elokuvataiteemme

joutumassa kansainvälisyyttä palvelemaan!

Kuten meille on kerrottu, on määräämisvalta filmeihin ja elokuvateattereihin nähden yhä enemmän siirtymässä käsiin, joka ei ymmärtääksemme ole suotavaa.

Filmien maahantuonti ja vuokraus on nykyään meillä suurimmaksi osaksi tänne sijoittautuneiden vierasmaalaisten (amerikkalaisten) filmiliikkeiden hallussa. Amerikkalainen filmituotanto on pääasiassa juutalaisten käsissä. Onpa eräässäkin liikkeessä meillä aivan juutalainen henkilökuntakin. Toisissa on miltei poikkeuksetta ulkomaalaiset johtajat, jotka eivät osaa kieltämme, eivätkä tunne olojamme. Onpa käynyt jo niin, että Suomi Filmikin on joutunut suureksi osaksi ja ennen pitkää joutunee kokonaisuudessaan vieraisiin (juutalaisiin) käsiin. *Seuraukset* siitä ovat jo olleet meillä näkyvissä. Äskettäin tapahtui näet Suomi Filmissä johtajan vaihdos, kuten kaikki muistamme.

Tänne pesiytyneet vieraat filmiherrat ovat perustaneet komeanimisen yhdistyksen »*Suomen Filmivuokraajayhdistys ry.*» Tämä liike on täällä ryhtynyt toimintaan, jota ei voitane sanoa ainakaan eduksi elokuvia kaipaavalle yleisöllemme. N.k. ensi-ilta-(suurien) teattereiden tukemana (näillä on luonnollisesti hyötyä siitä, että pienet teatterit lakkaavat) on se ryhtynyt diktatoorisesti hallitsemaan pieniä yksityisten omistamia teattereita, joilla on halvemmat maksut ja joissa käy yleisö, joka ei ole tilaisuudessa maksamaan ensi-ilta-teattereiden korkeita maksuja. Pienet teatterit on saatava pois, jotta suuret teatterit saisivat suuremmat kassat ja vieraat kansamme verottajat, filmien tuottajat korkeammat prosentit.

Tarkoitus on ollut, että pienet, vanhoja filmejä esittävät ja halvempia sisäänpääsymaksuja pitävät teatterit pakoitetaan ottamaan melkein samoja hintoja kuin suuretkin. Seuraus on selvä, pienet teatterit loppuvat ja köyhä kansa saa maksaa, jos jaksaa, elokuvanautinnostaan entistä korkeamman hinnan.

Filmien käytön ohessa on annettu myös määräyksiä siitä, ettei vapaalippuja saa antaa muuta kuin luvattu määrä eikä hintoja saa alentaa. Rikkomuksia seuraavat kovat rangaistukset. Filmien myynti lopetetaan joko määräajaksi tai kokonaan. Esimerkkejä tästä on jo meillä sattunut.

Jos tätä menoa jatkuu, niin meidän elokuvataiteemme siirtyy kokonaan kansallemme vieraitten voimien haltuun. Me joudumme tässä suhteessa, kuten olemme jo monella muullakin alalla, arveluttavasti joutumassa kansainvälisten rahamiesten (juutalaisten) armoille.

Meidän kotimainen filmiteollisuutemme, joka oli jo päässyt pienelle oraalle, on näitten vieraitten kansainvälisten voimien taholta saanut pahan kolauksen. Se on jo kärsinyt raskaan takapotkun Suomi-Filmissä.

Loppujen lopuksi on meille kerrottu, että maassamme on »vierailemassa» eräs (hollantilainen) juutalainen, joka suunnittelee koko meidän filmituotantomme ja kaikkien teattereidemme kertakaikkista nielemistä kansainvälisyyden palvelukseen.

Tässä olisi meidän kansallisilla rahavoimillamme (jos niitä yleensä on olemassa sellaisia, jotka saavat vapaasti liikkua) sopiva tilaisuus tulla avuksi, mutta taidamme saada sitä turhaan odottaa. Äärimmäisenä pelastuskeinona voitanee myöskin ajatella valtion väliintuloa, mahdollisesti koko ulkomaisen filmituotannon ottamista valtion haltuun tai sen määräämisvallan alaiseksi.

Asia on joka tapauksessa siksi tärkeä, että siihen pitäisi kiinnittää vakavaa huoviota. Ei ole kansallemme samantekevää, kenen käsissä on filmitaiteemme.

Paitsi asian taloudellinen puoli on myöskin filmitaiteen valistuspuoli ja filmien opettava ja kehittävä vaikutus kansaamme otettava huomioon. Ei mahtane olla merkityksetöntä, mitä laatua meillä esitettävät filmit ovat.

Nykyisen tekniikan kehityskautena on filmi voimakas väline kansan ajatuksen muokkaamisessa. Valitettavasti meillä on filmitaide saanut kulkea omia menojaan valtion siihen suurempia puuttumatta. Meillä olisi nyt jo korkea aika ottaa tämä puoli filmitaiteessa erikoisen käsittelyn alaiseksi, samassa kun taloudellinen puoli suunnataan oikeille raiteille.

Ristiriitoja.

Kuka on oikeassa?

Minä kiitän Teitä siitä suuresta työstä, jonka olette isänmaan hyväksi tehneet, lausui ylipäällikkö täysin palvelleille valkoisille sotilaille vapaussodan jälkeen.

*

Jollet sinä lahtari pyydä anteeksi siitä, että taistelit valkoisten puolella meitä vastaan 1918, niin työ loppuu, on useasti käytetty sananparsi työmailla.

*

Minun työmaillani työskentelee valkoisia työmiehiä ja minun työrauhani häiriytyy sen kautta, on lausuttu monissa kunnallisissakin esim. Helsingin kaupungin töissä ja »valkoiset» miehet ovat saaneet väistyä.

*

Marksilaisuus on hävitettävä viimeistä piirtoa myöten ja vapaussodan perintö on säilytettävä, lausutaan useasti n. k. »isänmaallisten» tilaisuuksissa.

*

Nyt ei kysytä, mitä mies oli v. 1918, vaan mitä hän on nyt, on erään tunnetun suurmiehemme äskettäin lausuma ajatus.

*

Vapaussodan synnyttämä juopa voittajien ja voitettujen välillä on umpeen luotava, mutta siihen tarvitaan myöskin voitettujen asian ymmärtämistä, ajattelee moni puoluelumoista vapaa vapaussodan voitettu.

*

Toteutetaanko vapaussodan perintöä silloin, kun huudetaan »isänmaallisuus ylitse kaiken ja punaiset hävitettävä maasta», vai silloin, kun tahdotaan toteuttaa yhteishyvän vaatimukset, luoda olotila, jossa luovutaan etuoikeuksista ja jossa kansalaiset voivat hyvin sekä tuntevat maan kotimaakseen, joka heistä huolehtii ja jota he asemaansa katsomatta pitävät puolustuksen arvoisena, kysyy usea vapaussodan kävijä?

*

Voiko hyvinvointi ja sopu vallita sekä kokonaisuuden etu toteutua järjestelmän vallitessa, joka sallii, että kansalaisten työtä vapaan kilpailun nimessä ryöstetään pienen itsekkään ryhmän hyväksi, joka seikka luonnollisesti synnyttää katkeruutta ja vihaa, ajattelee liberalismista luopunut.

*

Ovatko muutamien itsekkäät edut ja järjestelmä, joka sallii toisia saalistettavan, kalliimpia, kuin koko kansan hyvinvointi ja menestys, kysyy ennakkoluuloton kansalainen.

*

Milloin Suomen kansa herää ja löytää tien kansalliseen eheytymiseen?

VIIKON UUTISIA

Ranskassakin on raha jo romahtamaisillaan. Ehkäpä siksi sallii Ranska salakuljettajaimme siirtää laivansa Ranskan lipun turviin! — Omituinen ele »kulttuurivaltiaalle!» Vaikka omituistahan on sen ryssänrakkauskin!

*

Rooseveltin »elvyttämisohjelma» näyttää epäonnistuneen! Tavarain hinnat laskevat — farmarit liittyvät koko maassa ostolakkoon. — Rooseveltin diktatuurihan ei nojannut kansaan, vaan kansainvälisiin, juutalaisvapaamuurari-rahamies-piireihin.

*

New-Yorkin pormestari on kieltänyt saksalaisten siirtolaisten muistojuhlan — pelkää siitä muodostuvan mielenosoituksen Hitlerin hyväksi. — Ameriikka näyttää nykyään pelkäävän kaikkea muuta, muttei Neuvosto-Venäjää.

*

Roosevelt on lähettänyt neuvottelukutsun Moskovaan. — Litvinow matkustanee Washingtoniin! — Moskova odottaa jo Amerikasta suurien luottojen saantia. — Venäläis-Ameriikkalaisella ystävyydellä jaappanilaisvastainen luonne. — Jaappani ja Saksa lienevätkin tällä hetkellä ainoita suurvaltoja, jotka ovat vapaita ryssäläisen saastan tartunnasta.

*

Pentikäinen on ollut vain kätyri suuressa, täällä toiminneessa vakoilujärjestössä. — Tämäkin juttu on pieni todistus naapurin vaarallisuudesta!

*

Siilinjärvelläkin on pidätetty vakoilijaksi epäilty Tuomainen. Hän on aikaisemmin kuulunut suojeluskuntaan, mutta erotettu.

*

Helsinkiläisten tulot ja omaisuus ovat v. 1932 edelliseen vuoteen verraten pienentyneet — yksityishenkilöiden 18 % ja kaupunkitalojen 27 %. — »Aika paranee», sanovat päivälehdet.

*

Islannissa on kieltolakiäänestyksessä »alkoholistit» voittaneet!

*

Ent. ministeri Niukkanen asetetaan syytteeseen valtakunnanoikeudessa, tasavallan presidentin määräyksestä, valtioneuvoston pöytäkirjan »niukutuksesta». — Ensimäisen kerran meillä on ministeri näin »virallisesti» syytettyjen penkillä.

*

Ameriikassa on vielä 10 milj. työtöntä. — Venäjän kauppaa varten myönnetään 500 milj. dollarin luotto. — Alkoholin verotuksella aiotaan kerätä ensi vuonna 500 milj. dollaria.

*

Suojeluskunnissa on maanviljelijäväestö valtavana enemmistönä. Seuraavaksi suurin ammattikunta on palveluskunta ja työväki!

*

Varustuskonferenssi lykätään epämääräiseen aikaan.

*

Oululaisia kommunisteja tuomittu Vaasan hovioikeudessa 1—5 v:n kuritushuonerangaistuksiin. — Turun kommunistimonistajien juttua jatketaan.

*

Armeijan päällikkö kenraali Österman ja kenraali Valve matkustavat kolmeksi viikoksi Italiaan tutustumaan maan puolustuslaitokseen. — Matkalla he poikennevat myös Puolassa.

Kansalaiset!

Tukekaa lahjoituksillanne meidän suurarpajaisiamme. Voittoja, mitä laatua tahansa, otetaan mielihyvin vastaan. Osoite: SKJ Arpajaistoimisto, Helsinki, Fredrikinkatu 34, puh. 33 156.

HERÄÄ SUOMI ILMAISEKSI

jokaiselle joka lähettää ennen jouluk. 1 p:vää 1933 5 kpl. Herää Suomen 1/1 v· tilauksia v. 1934. Tilaukset voi tehdä alla olevalla lipulla:

Tilaajan nimi	Tarkka osoite

Tilausmaksut à 35: — saa periä jälkivaatimuksella. / seuraa mukana.

Asiamiehen nimi ja tarkka osoite.

Leikatkaa tämä lippu irti, täyttäkää ja lähettäkää se Herää Suomen konttoriin osoitt. Helsinki, E. Makasiinink. 6.

TORSTAINA KANSAKOULUKATU 10
2. 11. —33. KLO 20
HAUSKAA — HAUSKAA
HAUSKAA — HAUSKAA
RYTMILLISTÄ LIIKUNTAA
HAUSKAA — HAUSKAA
VASTAA 4 ALUE SKJ.

OLUT-ILTA Ravint. PICCADILLYSSÄ
Korkeavuorenk. 25
Herra G. Grossbergin orkesteri esittää slaavilaista musiikkia. Kvartetti joka päivä klo 8—12.
Huom.! Kammioita. Puh. 35 011.

NNENPYÖRÄ pyörii joka ilta Ravintola **HAWAIISSA**
TANSSIA klo 20.30:stä. Hallitusk. 15. Puhel. 24 165.
PIDENNETTY AIKA.
KAHVIKONSERTTI SUNNUNTAISIN 3-5.

MUUTTOJA JA KULJETUKSIA
Tilavat vaunut — Tottunut miehistö — Kohtuulliset hinnat.
KULJETUSLIIKE K. HAKONEN, Kalevank. 21. Puh. 35 081.

UOTIN järjestelmä on paras
nykyään toimivista luonnonmukaisista järjestelmistä. Sen avulla parannetaan nopeasti monenlaiset sairaudet.
Suosituissa **Lempäälän** ja Tampereen sisälaitoksissa on tilaisuus **kautta vuoden** hoitojen ottoon ja lepoon. On hyvä kasvisruoka.
Helsingissä on useampia ulkokylpylöitä, joissa annetaan järjestelmän mukaisia hoitoja. On myös saatavissa kotihoitajia. Tietoja ylläolevista ja hoito-ohjeita antaa
Pastorinrouva A. Uoti, Iso Robertink. 35-37, A-porr., 4:s kerr. Puh. 35 585.

Syöpäläiset hävitetään takuulla,
hävitysainetta varastossa. **Antiikkihuonekalut**, leposohvat y. m. puhdistetaan, korjataan ja kiillotetaan. Ammattimiehet suorittavat työn.
Yrjönkatu 29, B. puh. 22773.

UUTTA! **Sarjavalokuvia** UUTTA!
Useita eri asentoja Smk:lla 15: —, koko sarjan kopiot Smk. 5: —, mieleisen asennon suurennus alk. Smk. 15: —. — Kaikkia valokuvausalan töitä suoritetaan huolellisesti.
Valokuvaamo J. Hart, Kaisaniemenk. 4 A.
Puhelin 39 822.

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN
kustannuksella on ilmestynyt järjestön ohjelmaa, uusia näkemyksiä esittävä kirja:

SKJ PYRKIMYKSET — PÄÄMÄÄRÄ

Kirjaa myyvät järjestön jäsenet ja SKJ:n Lehtijaosto, Helsinki, E. Makasiinink. 6.
Maaseudulle jälkivaatimuksella. 1 kpl. 10: — + postikulut, 5 kpl. 40: —, 10 kpl. 75: — postivapaasti.
Tilatkaa jo tänään!

S. K. J. ARPAJAISKANSLIA
HELSINKI — FREDRIKINK. 34
puh. 33156
Kaikissa arpajaisia koskevissa asioissa käännyttävä arpajaistoimiston puoleen.

Suomen Kansan Järjestön
uusi osoite
on
Helsinki
E. Makasiininkatu 6.
Puhelimet: Järjestö .... 24 100.
Lehti- ja Kustannusjaosto ...... 34 793.
Arpajaisasiat .... 33 156.

Kaikkialle maahamme otetaan lehdellemme
ASIAMIEHIÄ
hankkimaan ilmoituksia ja tilauksia sekä myymään irtonumeroita. Hakemukset suosituksineen lähetettävä osoitt.:
SKJ Lehtijaosto, Helsinki E. Makasiinink. 6
Puhelin 34 793.

Reippaan PERHE-ILLANVIETON
toimeenpanee
H:gin piirin 11 alue
sunnuntaina 29/10 kello 20
SKJ:n kerholla E. Makasiinink. 6.
Tervetuloa!

Kahvila VELLAMO
Helsinki - Satamak. 7 - Puh. 26 828.
Huom.! Olutoikeudet.

KAHVILA-RAVINTOLA
PIKKU-KILTA
Helsinki - Unionink. 24 - Puh. 23 298.
Hyvä ruoka ja kahvi.

Ensil. Tilaus-Pukimo
Helsinki = Kaarlonkatu 1. B. 22.
Puh. 71 926. Suositellaan!
E. MANNINEN.

Frans Piekkola
Helsinki, Puhelin 72 202.
Hakaniemen halli N:t 46-50.
LIHAKAUPPA.

E. Savolaisen
PELTISEPÄNLIIKE
P. Robertink. 2. Puh. 39 208.
Suorittaa kaikkia alaansa kuuluvaa työtä huolella ja kohtuullisilla hinnoilla.

A. KIVEN puusepänliike
Töölönkatu 2. Puh. 41 227.
Suositellaan!

FANERI-VARASTO
Lönnrotinkatu 13 = Puh. 35 054.
Aina varastossa suuri määrä kaikenlaista koivufaneria. — Erikoisala: Halpoja lajia. — Käykää tutustumassa monipuoliseen varastoomme ja eritäin halpoihin hintoihimme!

Vaatturi A. LAHTI
Eerikinkatu 50. A. 1.
Tekee kaikkea alaan kuuluvaa työtä. Ensiluokkaisesti, halvalla. Puh. 30 067.

Pukimo Karvinen. Helsinki, Heikinkatu 22 A. 6 kerros (hissi). Puh. 23 589.
Siviili ja virkapukimo.

Kultaa, hopeaa
y. m. ostetaan. **Osto- ja Myyntiliike**, Fredrikinkatu 30.

Huonekaluja, patjoja korj. hyvin ja huolellisesti. Leposohvia varastossa. Til. vastaan otetaan. Vuorik. 6. Verh. J. V. Säfve, puh. 22 410.

PUKU= JA HATTUPRÄSSÄÄMÖ
Korkeavuorenkatu 36.
Miesten pukuja prässät. Smk. 12: —. Hattuja prässät. Smk. 8: —. Työ ensil. Soitt. puh. 39 353. Noudamme ilmaiseksi.

Halutaan ottaa kiinnityslaina
25,000: — mk. ensimmäistä kiinnitystä vastaan metsä- ja maatilakiinteistöön. Vastaukset nimim. »Varma vakuus» t. l. konttoriin.

Hierojatar & voim. Hyvät suositukset omaava. Kokokäsittely 10 mk., käy myös kodeissa. Puh. 25 470.

VAPAAMUURARI-luetteloita
Smk. 10: — kpl.
saatavana
S. K. J. Lehtijaosto
Helsinki, Mikonk. 1. Puh. 34 793.

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN ohjelmallisia suuntaviivoja
on saatavana ja maksaa 1: — mk. kpl.
Yhdellä kertaa tilattaessa 25 kpl on hinta 75 penniä kappale. Tilaukset maaseudulle toimitetaan jälkivaatimuksella.

Tilauslippu.
Allekirjoittanut tilaa ..... kpl. Suomen Kansan Järjestön ohjelmallisia suuntaviivoja, jotka lähetetään jälkivaatimuksella osoitteella:
Nimi
Tarkka osoite

Osottakaa tilauksenne: S. K. J. Lehtijaosto, Helsinki, Mikonk. 1 B.

REKLAAMI Permamentti 25: —
I-luok. sähkö- ja kaasukon. **Kampaamo IRENE**, Sturenk. 35. Puh. 72 414.

Saksan-engl. ja ruots.
tunt. antaa halv. tott. opett. Puh. 36 370

Lasihiomo „Taito"
RAUHANKATU 15. PUH. 24 907.

SAUNA Kristianinkatu 7.
PUH. 32 303 SUOSITELLAAN!

Hierontaa valoh. savi- ja lääkekylp. Eerikink. 23, A 6. P. 33 935.

SAUNA Iso-Robertink. 8. Hyvä löyly,
hinnat alennettu. Puh. 38 009.

Juho Sorjonen TAKOMO
Et. Rautatiekatu 8. Puhelin 24 893.

V. H. Heinonen Huonekalukiillottus ja maalaamo.
Lönnrotinkatu 43. A. 3. Puh. 39 627.

N.N.K.Y. K.F.U.K.
HOSPIZ
Helsinki
Pohj.-Rautatiekatu 23. Puh. 44 921.
Ensiluokkainen matkustajahotelli. Ravintola. — Kahvila.

Oy. Töölön Sähkö- ja Radioliike
H:gin kaupungin Sähkölaitoksen I luokan urakoitsija. **Suorittaa** laskuun ja urakkaan kaikkia alaan kuuluvaa. — **Myy** halvalla sähkö- ja radiovälineitä. **Museokatu 9. Puhelin 42 870. Helsinki**

T:mi J. E. Elfving
Meilahti 26 C. Puh. 49 089.
Priima meijerituotteita edullisimmin.

Veljekset Toukola
Fredrikink. 20. Puh. 36 115.
Kaikkea lihakaupan alaan kuuluvia tuotteita tuoreina päivän halvimpiin hintoihin.

PUKIMO J. VÄLKKY
Suosittu Suomalainen I-luokan siviilija virkapukimo. — HUOM! Maksuaikaa myönnetään mikäli mahdollista tilaajan toivomuksen mukaisesti.
Satamak. 9. Puh. 33 584.

Kahvila — Ruokala
LÄNT.- BRAHENK. 4. Puh. 73 665.
Suositellaan viihtyisänä ruokalana.

Naamiopukuja
Vuokraa ja valmistaa DOMINO.
Simonk. 8. A. Puhel. 34 994.

Harinen, K. J.
Harjansitomo Päijänteentie 23.
Puh 71 833. **Suositellaan arv. yleisölle.**

Sähkölamppuja halvalla
kotiintuotuna. sekä sähkötöitä edullisimmin. Puh. 39 163. **Leikatkaa irti!**

Ensil. TILAUS=PUKIMO
H:ki, Kaarlonk. 1. B. 22. Puh. 71 926.
E. MANNINEN — SUOSITELLAAN!

K. T. ALHO, Peltitakomo
Helsinki, Eerikinkatu 23. Puh. 37 233.
Suorittaa alaan kuuluvia peltitöitä ja myöskin lelutavaroita.

Lasinleikkausliike
A. V. Pyykkölä & Jalovaara
Helsinki, Vaasankatu 8. Puh. 73 212.
Pasilankatu 14.

LIHAKAUPPA
E. Viljanen
Torkkelink. 21. Puh. 73 489.

AUTOA muuttoihin
à 20 mk. tunti. Puhelin 71 903.

Kääntykää O.Y. AKKU-RADIO A.B.
puoleen, jos olette Pertrix-anoodipatterin tai Varta-akkumulaattorin tarpeessa. Korjaamme kaikkia sähköalaan kuuluvia kojeita. Huolellisesti ja halvalla.
KORKEAVUORENKATU 47.
Puhel. 21 228.

POSTIMERKKEJÄ
M2+20P
SUOMI-FINLAND
suuri valikoima, mitnun tnnnetusti halpoihin hintoihin.
G. KNAPPE,
Tupakka- ja Postimerkkiliike,
Fredrikink. 45.

AUTOHALLI
Museokatu 44. Puh. 45 993.
Herrat autoilijat! Meillä on hyvä huolto ja halvat hinnat. Auki läpi vuorokauden.

RUOKALA ja KAHVILA
Iso Robertinkatu 16.
Miellyttävä ruokailupaikka.
Suositellaan! PUHELIN 34 457.

METALLI= ja ROMUKAUPPA
Unionink. 43. Puh. 39 449—28 125.

Talvipuunne
edullisesti Pelastusarmeijan halkotarha 11. **Puhelin 72 029.**
Huom.! Pilkkeet katon alla.

Metalli Mekaano Oy.
Fleminginkatu 25. Puhelin 71 656.
— Suoritamme joukkovalmistusta —

Panama Sikaariliike
Fredrikink. 20. Puh. 31 077.
Suuri valikoima tupakkaa ja varmuusesineitä.
SKJ:n miehet tutustukaa!

Puusepän liike
Helsinki, Hämeentie N:o 37.
Puhelin 73 402.
Tekee kaikkia huonekalu-, sisustus- y. m. alaan kuuluvaa puusepän työtä
Kohtuulliset hinnat.

Hierontaa & voimistelua
helpolla, Iso-Robertink. 35—37, C-porr., III kerros, käynti kad. Puh. 25 470. Pyh. myös.

Hierontaa ja valohoitoa:
Yrjönkatu 35. B. 30.
Puh. 29 582.

Kuljetusliikkeitä:
Armas Borg.
Annankatu 14. Puh. 37 971.

Helsingin Sähkö=Mekaano
Erikinkatu 3. Puh. 23 385.
Käämii sähkökoneet ja muuntajat parhaiten ja halvimmalla. Myy sähkökoneita halvimmalla.

Kirjanpidossa
halpa ryhmäkurssi iltaisin, alkaen 1/XI—33. Lähemmin Meritullink. 13. B. Puh. 30 018 klo 10—13.
L. A. Lahti=Härkönen.

Huom.! Ilmaiseksi!
Tulitikut seuraa tupakka-askia, kun ostatte ne Tupakkaliikkeestä **Lapinlahdenkatu 21**
Y. NYHOLM
Tupakan erikoisliike.

Leipomoliike Vilja
Tehtaank. 16. Puh. 23 353.

Pukimoliike A. Siro
Korkeavuorenk. 25. Puh. 26 347.

PUKIMOLIIKE
N. Nieminen
Korkeavuorenk. 5. Puh. 32 289.

Kirjansitomo
ATLAS
Helsinki, Kluuvikatu 7.
Puh. 28 328.

MATKUSTAJAKOTI LOTTA
Fabianink. 30 B. Puh. 22 972.

Hattu= ja pukuprässäämö KESKUS Simonk. 8. Puh. 25 097

Huonekaluja halvalla!
Tammisia ja koivusia RUOKAHUONEEN KALUSTOJA.
Uutuus
RAUTASOHVIA
(Merivaaran)
Keinuja, patjoja, laiskanlinnoja y. m.
V. OJALA
Siltasaarenk. 3. Puh. 73 603.

AMMATTIOSOTTEITA.

Autokorjaamoja.
Helsingin Autokorjaamo Oy., Turuntie 56, puh. 44 710, suositellaan.

Hedelmä= ja Virvoketehtaita.
Hedelmäjalostus Oy. Laivastok. 14. Puh. 24 075.

Apteekk. Kiv. vesit. O. y. Iso Roobertinkatu 10. Puh. 35 139.

Hotelleja ja Matkustajakot
Asukaa halvalla keskustassa. Yksityishotelli **KLUUVI**, Kluuvikatu 1. Puh. 25 354. Yksit. huon. 20 mk. alk.

Jalkinekorjaamoita.
Nykyrin Jalkinekorjaamo 11 linja 33.

Kahviloita ja Ruokaloita.
Kahvila Arabia, Mikonk. 15. P. 24800.
»VIISKULMA». Puh. 30 286.

Kone= ja korjauspajoja.
Vuorelan Kone= ja Korjauspaja Sepänkatu 11 — Puhelin 26 684.

Maalaamoja.
A. Onnela, Töölönk. 8, puh. 21 838
A. Jansson, Fredrikink. 55, p. 31 388.
B. Nylander. Museok. 42 puh. 42 971.

Osto= ja myyntiliike:
Oy. L. A. Salo Ab. E. Makasiinink. 6. Puh. 30 188.

Parturi ja Naiskampaamoja.
Parturi ja Naiskampaamo Iso-Robertink. 3—5, Uudenmaank. 4—6 (Kauppakuja). Puh. 24 389. I luokan työ. Halv. hinnat. *Oskar Katajainen.*

Parturil. Tehtaank. 12, suositellaan.
Parturiliike IV linja 7, suositellaan.
Mariank. 17, p. 37 486, suositellaan.
Parturil. Annank. 1, suositellaan.

Saunoja.
Sauna ja pesula "Sanitas" Vuorik. 6. Puh. 32 915.

Valokuvaamoja.
Jukola, Kaisaniemenkatu 7. 319.

Verhoilijoita= & puuseppiä
Tuovinen A. Uudenmaank. 20, puh. 37 126 S. K. J:n jäsenille halvat hinnat.

Levyt vaihd. alk. 5: —, myyd. 10: —. Unionink. 45, Hämeentie 37.

Lakiasiainneuvontaa
S. K. J. jäsenille **maksutta** joka keskiviikko k:lo 19—20, Piirihuoneust., Helsinki, E. Makasiinink. 6.

S. K. J. TYÖTOIMISTO
Helsinki, E. Makasiinink. 6. Varmimmin maanantaisin klo 18—20.
Puhelin 24 100.

Suomen Kansan Järjestö
Helsinki, E. Makasiinink. 6, puh. 24 100
Uudenmaan Piirikanslia
Mikonk. 1. puh 24 100
Turun aluekanslia
Turku. Humalistonk. 11. puh. 33 68.
Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori
Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141
Kuopion aluekanslia
Kuopio, Aleksanterink. 6.
Vaasan I aluekanslia
Korsholma opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia
Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia
Viipuri, Karjaportink. 14, Saarinen.
Jyväskylän alue
Jyväskylä, Emaus, puh. 231.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänen kannattaja.
Helsinki, E. Makasiinink. 6.
Toimituksen ja konttorin puh. 34 793.

Tilaushinnat:
Kesäk. vuod. lop. .... 20: —
¼ vuosi .... 10: —
1 kk. .... 5: —
Irtonumeron hinta .... 1: —

Ilmoitushinnat:
Palstamm. 1: —. Määrätyllä palk. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20: — mk.
Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino